

[Steen Folke]

bejdet forstyrres og ødelægges af angreb fra luften.

Som afslutning må det være naturligt at forlange: for det første at Danmark internationalt arbejder for at få gennemført effektive foranstaltninger mod de lande, der gennemhuller sanktionerne mod Rhodesia, ikke mindst Sydafrika, og at Danmark udviser større interesse for, at sådanne sanktionsbrud bliver afsløret og undersøgt.

For det andet, at den latterligt lille danske bistand til krigens ofre øges og øges meget væsentligt, og at den ydes direkte gennem befrielsesbevægelserne. Behovene i både de befriede områder, som overhovedet ikke har del i den nuværende danske bistand, og i flygtningelejrene i Moçambique, Zambia og Botswana er meget store.

Første næstformand (Erlendsson):

Forinden hr. Steen Folke forlader folketinget, som jeg forstår det er hans hensigt, vil jeg gerne i anledning af den kritik, som hr. Steen Folke to gange under forhandlingen har rettet mod mig for min ledelse af forhandlingerne, gøre ham opmærksom på forretningsordenens § 28, stk. 1, af hvilket det fremgår, at det er formanden, som bestemmer, i hvilken rækkefølge medlemmerne skal have ordet. Hvis derfor hr. Steen Folke ønsker at rette en tak til nogen, kunne han rette den til mig, idet jeg dog gerne vil erklære, at jeg til enhver tid er parat til at imødekomme ethvert ønske om en sådan ændring, når den bifaldes af dem, som forbigås i rækken. (Bemærkning af Steen Folke).

Vi diskuterer ikke mere om dette. Jeg synes blot, jeg ville gøre hr. Steen Folke opmærksom på forretningsordenens bestemmelser, og dem kan hr. Steen Folke læse.

Bolvig (RV):

Hvor forståelig denne debat end er, så kommer den for tidligt.

Folketinget er ikke med den for ringe viden, vi er i besiddelse af, i stand til i hvert tilfælde på nuværende tidspunkt at tage endelig stilling til biskop Muzorewas regering.

Årsagen hertil er bl.a., at vi informeres for dårligt, alt for dårligt, om forholdene i det sydlige Afrika. Det mener jeg er højst beklageligt, fordi problemerne i det sydlige Afrika er måske vores vigtigste eller i hvert tilfælde

et af vore allervigtigste udenrigspolitiske spørgsmål. Samtidig kan vi jo med en vis tilfredshed konstatere, at selv om vi er et lidt land, spiller Danmark og vores nordiske broderlande en betydelig rolle i hele debatten om det sydlige Afrikas problemer, fordi den politik, de nordiske lande har været enige om i en årrække, er blevet bemærket blandt de undertrykte befolkningselementer i det sydlige Afrika, og derfor spiller vi i virkeligheden en langt større rolle, end vores folketal berettiger til. Men netop på den baggrund er det ekstraordinært beklageligt, at de informationer, der tilflyder folketingets medlemmer, er så ringe, at vi f.eks. efter min opfattelse i virkeligheden ikke er i stand til endeligt at tage stilling til spørgsmålet om den nye regering i Zimbabwe. Jeg mener derfor, at i den nuværende situation er vi nødsaget til at afvente de initiativer, der efter valgene i Zimbabwe kan forventes fra Storbritannien og USA.

Vi ved, at den nyvalgte regering i England ønsker at drøfte den nye situation i Zimbabwe med statsamfundslændene ved disses årlige konference i næste måned, og man kan da i det mindste håbe, at man kommer et skridt videre. Men vi ved for lidt. Vi ved for lidt f.eks. om de netop afholdte valg. Jeg kan kun beklage, at Danmark ikke sendte observatører til disse valg i Zimbabwe. Det er min opfattelse, og udenrigsministeren vil måske korrekse mig bagefter, men indtil nu har jeg i hvert fald den opfattelse, at der også var sendt invitationer til den danske regering og til danske politiske myndigheder om at komme ned og overvære valghandlingerne i Zimbabwe. Jeg synes, vi burde have modtaget sådan en invitation. Det havde været vigtigt for os, at vi havde haft danske observatører, fordi blot de taler, vi har hørt her under debatten, viser klart, at der ikke rigtig er klarhed over, hvordan disse valg skal tolkes.

Så vidt jeg kan vurdere, delvis på baggrund af udenrigsministerens redegørelse, og hvad der har stået i danske og udenlandske aviser, kan man vistnok med sikkerhed konstatere, at der har været overraskende stor tilslutning til valgene, hvad også andre ordførere har været inde på, og at den patriotiske front, som opererer uden for Zimbabwe, ikke har været i stand til at forhindre valgene, til trods for at vi jo alle har iagttaget proklamationer fra ZANU og ZAPU om, at de